

[Tommy Dinesen]

Hvis der kun kommer f.eks. 6 mand om bord i et skib, der passer deres vagter, så er der ikke nogen til at vedligeholde skibet, og de fleste redere, i hvert fald de fornuftige af dem, er klar over, at jo bedre vedligeholdet et skib er, desto mere får de for det, når det bliver solgt. Der er ingen unyttige mennesker om bord, men de arbejdspladser, vi nu har til danskere, vil overgå til udenlandske skibsværfter, og det er vel ikke ligefrem det, man vil. Vi vil i hvert fald ikke.

En enkelt rosende bemærkning vil jeg da godt give ministeren. I storebededagsferien rejste vi et spørgsmål over for ministeren, der bl.a. gik ud på, om man ikke skulle give de danske søfolk lov til at rejse hjem i tilfælde af, at de var i en krigszone, altså i Persergolfen, som det var på daværende tidspunkt. Dengang svarede ministeren, at det mente han ikke var nødvendigt. Nu er det altså kommet ind i loven, og det er udmærket, men jeg synes, det er noget konservativt, at danske søfolk skal betale en fjerdedel af udgifterne ved at komme hjem. De bestemmer jo ikke, hvor de skal sejle hen, det gør rederne, og man kan altså ikke gøre for det, hvis man kommer ned på Lagos' red eller man kommer i Den persiske Havbugt. Så skal man selv betale, hvis man vil hjem. Det er jo ikke noget, folk gør for sjov.

Der er 25 pct. arbejdsløshed inden for faget, og man skal gå arbejdsløs i et halvt år. Derfor kan det ikke være rigtigt, at man skal betale en fjerdedel af udgifterne ved sin egen hjemrejse. Hvis det f.eks. var folk fra Danida eller en dansk ambassade et eller andet sted, var der da aldrig nogen, der ville sige, at de skulle betale en fjerdedel af udgifterne ved deres hjemrejse, fordi de måske var ved at blive slået ihjel; det kan jeg da ikke tænke mig.

Jeg har spurgt industriministeren om en anden ting. Det var på baggrund af de ulovlige sejlads med våben til Sydafrika. Hvis danske søfolk, når de fik at vide, at de skulle til Sydafrika med en ulovlig last, sagde: det vil vi ikke være med til, vi vil gerne afmønstre, kunne man så ikke – ellers kommer der i hvert fald et ændringsforslag til lovforslaget – lade folk rejse hjem? Ikke nok med, at de skal betale deres egen hjemrejse, som kan koste adskillige tusinde kroner. Oven i købet får de 5 ugers karantæne, når de kommer hjem, og skal gå et halvt år arbejdsløse. Man

skal altså være en meget stor idealist, hvis man siger nej til at sejle med de ulovlige laster. Når jeg snakker om ulovlige laster, vil jeg godt tage olietransporterne med, for de bliver altså også brugt, hvis der er krig nogle steder. Man kunne godt tænke sig, at nogle af de lande, der er i konflikt med Sydafrika – dem er der som bekendt nogle stykker af – holder øje med, hvad det er for nogle skibe, der sejler på Sydafrika. Hvis besætningsmedlemmer – det kan man se i deres søfartsbog – har været på et af de skibe og været med til at sejle på Sydafrika, kan de godt risikere at ryge i fængsel og sådan noget, og vi har for ikke så lang tid siden set, at det ikke er nemt at få folk ud igen, især ikke, når det drejer sig om nogle af landene i Afrika.

Industriministeren (Stetter):

Jeg takker samtlige ordførere – minus hr. Dohrmann – for interessante og værdifulde indlæg. Det er betydningsfuldt at kende partiernes principielle holdning.

Der har naturligvis været fremsat kritiske bemærkninger, og anderledes kan det næppe være, men det forekommer mig, at de positive og løfterige tanker og udtalelser har været i klart flertal.

Forslagene blev fremsat den 23. januar 1985. I dag har vi den 31., og der har således ikke været mange dage til forberedelse, det erkender jeg blankt. Hr. Arne Jensen kritiserede industriministeren og industriministeriet for denne kendsgerning. Det er ikke den rigtige adresse. Forholdet er det, at folketinget suverænt planlægger sin køreplan uden indblanding fra ministrene. På den anden side må jeg gøre opmærksom på, at det, vi her ved førstebehandlingen skal tale om, jo er den principielle holdning.

Jeg kan i øvrigt bekræfte over for hr. Arne Jensen, at der er foregået et langvarigt og grundlæggende forarbejde i løbende kontakt med alle involverede parter, inden vi er nået frem til det tidspunkt, hvor vi forelægger sagen for folketinget.

Hr. Arne Jensen efterlyste en lang række detaljerede oplysninger, og hr. Arne Lund og andre var inde på samme emne, og jeg skal herfra kun sige, at jeg er rede til at give alle disse oplysninger til udvalget, ligesom jeg er rede til at møde til samråd.